

Arrest

nr. 107 066 van 22 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 januari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 maart 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en B. K., een vrouw met de Belgische nationaliteit, legden op 26 juni 2012 een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Maasmechelen.

1.2. Op 4 september 2012 diende verzoeker, in functie van zijn relatie met B. K., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 30 januari 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 25 februari 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.08.2012 werd ingediend door:

Naam: [M.]

Voorna(a)m(en): [M. K.]

Nationaliteit: Turkse

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Artikel 40bis, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt: ‘Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd 2°: de partner die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar!

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: ‘de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van de Belg, voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hen voegen.’

Aangezien betrokkene/de partner van betrokkene geen 21 jaar is, voldoet zij niet aan de gestelde voorwaarden van artikel 40bis, §2, 2° en artikel 40ter.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft ervoor geopteerd een synthesesmemorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”.*

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Zijn betoog luidt als volgt:

“Verzoeker heeft de Marokkaanse nationaliteit doch verblijft reeds sedert enige tijd in België.

Alhier leerde hij mevrouw [K. B.] kennen, met wie hij sedert oktober 2011 een liefdesrelatie onderhoudt. Op 27.08.2012 deed verzoeker een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

Op 25.02.2013 werd verzoeker dan in kennis gesteld van een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze beslissing geeft de volgende motivering: “Aangezien de partner van betrokkene geen 21 jaar oud is, voldoet zij niet aan de gestelde voorwaarden van artikel 40bis, §2, 2° en artikel 40ter”.

Dat het manifest om een onredelijke beslissing gaat.

Dat de partner van verzoekster geboren is op 05.06.1992, zodat zij op het moment van het indienen van de aanvraag 20 jaar en twee maanden oud was.

Dat de partner van verzoekster aldus slechts tien maanden te jong was om aan de voorwaarde van de wet te voldoen.

Dat een dergelijk klein leeftijdsverschil niet opweegt tegen de belangen die verzoeker en zijn partner hebben bij de gezinshereniging.

Dat de Belgische Staat nochtans in haar handelen met burgers de algemene principes van behoorlijk bestuur dient te respecteren, waaronder ook het principe van de redelijkheid valt.

Dat er krachtens dit principe een redelijke afweging gemaakt dient te worden van de belangen van beide partijen.

Dat de belangen die de Belgische Staat erbij heeft om een gezinshereniging te weigeren wegens een leeftijdstekort van 10 maanden, niet opwegen tegen de nadelen die verzoeker en zijn partner ondervinden door de bestreden beslissing.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.”

3.2. De Raad merkt op dat uit artikel 40ter iuncto 40bis § 2, tweede lid, c van de Vreemdelingenwet blijkt dat een vreemdeling slechts een recht op verblijf kan laten gelden in functie van een Belgische vrouw met wie hij een geregistreerd partnerschap heeft gesloten indien de betrokken vreemdeling en zijn partner *“beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar”*. Het staat niet ter discussie dat B. K., de vrouw die samen met verzoeker een verklaring tot wettelijke samenwoning ondertekende, op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen geen eenentwintig jaar oud was. Verweerder kon bijgevolg verzoekers aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie niet inwilligen.

Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd in zijn standpunt dat verweerder door *“een gezinshereniging te weigeren wegens een leeftijdstekort van 10 maanden”* het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden. Het redelijkheidsbeginsel speelt immers enkel daar waar er een beoordelingsvrijheid is (cf. RvS 9 februari 2006, nr. 154.692) en dit beginsel van behoorlijk bestuur laat verweerder niet toe af te wijken van een door de wetgever voorziene norm (Cass.12 december 2005, AR C040157F).

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK